فتنې پر زړونو داسې را اوړي لکه د پُوزي (حصير) په څېر چې لوښه لوښه (اوبدل شوی وي)

له حذيفة رضي الله عنه څخه روايت دی وايي چې: مور له عمر رضي الله عنه سره وو، نو هغه وويل: په تاسو کې چا له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوربدلي چې د فتنو په اړه يې يادونه کړي وي؟ ځينو وويل: مور تري اوربدلي، هغه وويل: کېدی شي ستاسو موخه هغه فتنه او امتحان وي چې د سړي په خپلې کورنۍ او ګاونډي کې وي؟ هغوی وويل: هو، ده وويل: دا نو هغه فتنه ده چې لمونځ، روژه او صدقه يې کفاره ګرځېدلی شي، خو په تاسو کې چا له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوربدلي چې د هغې فتنې په اړه يې يادونه کړې وي چې لکه د درياب د څپو په څېر څپې وهي؟ حذيفة وويل: خلک چپ شول، نو ما وويل: ما اوربدلي، هغه وويل: په پلار دې آفرين شه چې ستا په څېر اولاد يې راوړی دی، حذيفة وويل: ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوربدلي: «فتنې پر زړونو داسې را اوړي لکه د پُوزي (حصير) په څېر چې لوښه لوښه (اوبدل شوی وي)، نو کوم زړه چې فتنه ومني، په هغه کې يوه تور ټکی وشي او کوم زړه يې چې رد کړي په هغه کې يو سپين ټکی وشي، تر دې چې د دوو زړونو درلودونکی شي: يو داسې سپين زړه چې لکه صفا ډبره، چې هېڅ فتنه به يې اغېزمن نه کړي تر څو چې اسمانونه او ځمکه وي؛ او بل تور چې خړوالي ته مايل وي (مرباد) زړه، لکه چپه شوی لوښی، چې نه نيکي پېژني او نه له بدۍ انکار کوي، هغه څه کوي چې خواهش يې لري»، حذيفه وايي: ما عمر ته دا هم وويل چې ستا او د فتنو ترمنځ يوه ترلې دروازه ده چې ژر ده ماته شي، عمر وويل: «ماته شي؟ دا ورته سخته ښکاره شوه (ځکه ماته شوې لکه د پرانېستل شوې په څېر نه وي نو ځکه يې هيله مندي وښوده چې) که پرانيستل شوې وای، ښايي بېرته تړل شوې وای» ما وويل: «نه، بلکې ماته به شي» او ما هغه ته وويل چې دا دروازه يو سړی دی چې يا به ووژل شي او يا به وفات شي — دا خبره مبهمه نه وه، ابو خالد وايي: ما سعد ته وويل: «ای ابو مالکه! دا (أَسْوَدُ مُرْبَادٌّ) څه معنا؟» هغه وويل: «په تور کې سخت سپينوالی» وايي ما وويل: «(الْكُوزُ مُجَخِّيًا) څه معنا لري؟» هغه وويل: يعني چپه شوی لوښی.

[صحيح دی] [مسلم روايت کړی دی]

اميرالمؤمنين عمر بن الخطاب رضی الله عنه د صحابه کرامو رضی الله عنهم په ډله کې ناست و، نو هغوی ته يې وويل: په تاسو کې چا له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه د فتنو په اړه څه اوربدلي دي؟ ځينو يې وويل: مور تري اوربدلي چې د فتنو يادونه يې کوله، نو عمر رضي الله عنه وويل: کېدی شي ستاسو موخه هغه فتنه وي چې له امله يې يو سړی د خپلو نږدې کسانو اړوند له ازموينې سره مخ شي لکه: د ښځې او يا اولاد سره د ډېر مينې له امله، يا دا چې سختي پرې کوي، او يا ورسره له ډېرې ښېګڼې کولو څخه په نورو کارونو بوخت شي، يا د هغوی د حقونو په پوره کولو، د هغوی په روزنه او تعليم کې د غفلت له امله، په ورته ډول، د يو سړي په خپل ګاونډي او داسې نورو کې فتنه، شايد ستاسو مطلب دا وي؟ هغوی وويل: هو، نو ويې ويل: دا خو هغه فتنې دي چې محاسبه غواړي او له ډلې يې هغه ګناهونه دي چې تمه شته په نيکيو سره وبخښل شي لکه: په لمانځه، روژې او صدقې سره. خو په تاسو کې چا له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوربدلي چې د عامو فتنو يادونه يې کړې وي، هغه چې ډېرې سختې او لوې وي او ډېر خپريدل يې خلک داسې وارخطا کوي لکه د درياب څپې يې چې وارخطا کوي؟ نو خلک چپ شول، حذيفة بن اليمان رضي الله عنهما وويل: ما تري اوربدلي، نو عمر رضي الله عنه خوشحاله شو، او ورته يې وويل: په پلار دې آفرين شه چې ستا په څېر اولاد يې راوړی؛ ووايه، حذيفة وويل: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: فتنې به راښکاره شي او د انسان زړه پورې به داسې ونښلي لکه څنګه چې پُوزکی د ويده انسان ډډو پورې نښلي، او د فتنو د سختوالي له امله به زړه اغيزمن کړي، دا فتنې به يوه د بلې پسې تکرارېږي، نو کوم زړه ته چې ننوته، هغه خوښه کړه او داسې ورسره ګډه شوه لکه څنګه چې خښاک بدن ته داخلېږي؛ نو د هغه انسان په زړه کې به تور ټکی کېښودل شي، او کوم زړه يې چې رد کړي، نو په هغه زړه کې به يو سپين ټکی کېښودل شي، تر دې چې زړونه به دوه ډوله شي؛ يو سپين زړه درلودونکی چې په سخت سپينوالي سره به غوټه شوی وي او له

نېمګړتياوو به سلامت پاتې وي، او فتنه به ورته نه وي رسېدلي او هېڅ اغيز به يې پرې نه وي کړی لکه د يوې خويه ډبرې په څېر چې هېڅ شی ورپورې نه نښلي، نو فتنه به ورته هېڅ زيان ونه رسوي، تر دې چې د الله تعالی حضور ته ورشي. او بل زړه به هغه وي چې د فتنو له امله يې رنګ تور اوښتی وي، لکه د کېرۍ يا چپه کوزې په څېر چې اوبه پکې نه ټينګيږي، نو دا زړه به هم همداسې وي چې نه ورپورې خېر نښلي او نه پوهه او حکمت، نه به نيکي پېژني او نه به له بد انکار کوي، مګر هغه څه به کوي چې هغه يې خواهش لري. او حذيفه عمر ته وويل: دا فتنې به ستا په ژوند کې يوه هم راښکاره نه شي، ځکه ستا او د هغوی تر منځ يوه بنده دروازه ده چې نږدې ده ماته شي، عمر وويل: آيا په ماتېدو سره به ماتېږي؟ که چېرته خلاصه شوې وای، کېدی شي بېرته پورې شوې وه، حذيفه وويل: نه، بلکې ماتېږي به، او دا دروازه يو سړی دی چې هغه به وژل کېږي او يا به مړ کېږي. او ما چې د څه يادونه وکړه دا يو منل شوی کره خبر دی، نه دې د ليکوالانو له کتابچو څخه دی او نه د چا نظر دی، بلکې د رسول الله صلی الله عليه وسلم حديث دی.

http://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/66382